

Άλλο ένα σήριαλ του «Ενδιάμεσου»...;

Ο «κοινός υποψήφιος» ποια πολιτική θα έχει στο Κυπριακό; Της ΕΔΕΚ που δεν θέλει ΔΔΟ; Του ΔΗΚΟ που λέει ότι θέλει ΔΔΟ; Ή της Αλληλεγγύης που θεωρεί την ΔΔΟ ρατσιστική;

Του
Παναγιώτη
Τσαγγάρη
@tsangarisip

Τα ξαναζήσαμε. Όχι μια φορά. Πολλές. Σχεδόν σε κάθε εκλογική αναμέτρηση ζούμε το ίδιο «σήριαλ», τουτέστιν την προσπάθεια του «ενδιάμεσου» χώρου (κάποιοι τον χαρακτηρίζουν ως «ακραίο χώρο») να προχωρήσει με ένα κοινό υποψήφιο.

Αντιπάσοντας τα δυο μεγάλα κόμματα ως τον «μπαμπούλα», οι «ενδιάμεσοι» προσπαθούν να εμφανιστούν ως ο «τρίτος πόλος», η «τρίτη εναλλακτική επιλογή» έναντι του υποψηφίου του ΔΗΣΥ και του υποψηφίου του ΑΚΕΛ.

Οφείλουμε όμως, αν θέλουμε να είμαστε δίκαιοι, να σημειώσουμε κάτι: Ο «ενδιάμεσος» χώρος δεν ήταν ανέκαθεν απέναντι από το ΑΚΕΛ. Τουναντίον. Το ΑΚΕΛ λειτούργησε για κάμποσα χρόνια ως το όχημα του υποψηφίου του «κέντρου» για την εξουσία. Μόνο στις τελευταίες δυο εκλογικές αναμετρήσεις (2008 και 2013) το ΑΚΕΛ έπραξε αυτό που –λογικά και πολιτικά– όφειλε πάντοτε να πράττει. Δηλαδή, ως ένα από τα μεγάλα κόμματα της Κύπρου να διεκδικεί αυτόνομα την εξουσία. Αντιθέτως, η πολιτική και η τακτική του ΑΚΕΛ για τρεις δεκαετίες, ανέθρεψε και εξέθρεψε τον «ενδιάμεσο» χώρο. Τους επέτρεψε να έχουν λόγο υπάρξης και κυρίως να διατηρούν ελπίδες ότι μπορούν να βρεθούν στο τιμόνι του κράτους.

Ήμουν και είμαι της άποψης ότι στην Κύπρο υπάρχουν μόνο δυο κόμματα εξουσίας: Ο ΔΗΣΥ και το ΑΚΕΛ. Και αυτά τα δυο κόμματα όφειλαν και οφείλουν να διεκδικούν πάντοτε αυτόνομα την εξουσία του κράτους (ο ΔΗΣΥ το έπραξε). Και η άποψη αυτή δεν έχει ίχνος προσωπικής πεποίθησης ή προσέγγισης. Βασίζεται στον πολιτικό ορθολογισμό, ο οποίος λέει ένα πράγμα επί του προκειμένου: Δεν επιτρέπεται –πολιτικά– να στηρίζεται και να υποστηρίζεται από το ένα τρίτο των πολιτών, αλλά όταν έρχεται η ώρα για να

μετουσιώσεις αυτά που πρεσβεύεις και λες να παίζεις τον ρόλο του «επιτήδειου ταξιτζή», μεταφέροντας κάποιον άλλο, από άλλο Κόμμα (!), στην Προεδρία του Κράτους. Και αυτό συνέβαινε έως το 2008. Και αυτό είναι που επέτρεψε στα διάφορα κόμματα του λεγόμενου ενδιάμεσου χώρου να «ζουν και να ελπίζουν».

Ο λεγόμενος «ενδιάμεσος» χώρος δεν ήταν ανέκαθεν απέναντι από το ΑΚΕΛ. Τουναντίον. Το ΑΚΕΛ λειτούργησε για κάμποσα χρόνια ως ο «επιτήδειος ταξιτζής» του υποψηφίου του «κέντρου» για την εξουσία.

Υπάρχει το επιχείρημα βεβαίως ότι λόγω του Προεδρικού Συστήματος στην Κύπρο εκ των πραγμάτων δημιουργείται χώρος για ύπαρξη επιπλέον κομμάτων, που έχουν να «διαχειριστούν», να «διαμοιραστούν» ένα περίπου 30 με 35%.

Και αυτό βεβαίως ουδείς το αμφισβητεί και ουδείς υποστηρίζει ότι ΔΕΝ πρέπει να υπάρχουν περισσότερα των δυο κομμάτων. Ωστόσο άλλο είναι να υπάρχουν και άλλα κόμματα και άλλο είναι το ένα εκ των δυο μεγάλων κομμάτων να μετατρέπεται ή να επιτρέπεται σε αυτά τα κόμματα να θεωρούνται ως «κόμματα εξουσίας». Πολιτικά είναι και ανορθόδοξο και παράλογο.

Εν πάση όμως περιπτώσει, όπως και να έχουν τα πράγματα, και φέτος μάλλον θα ζήσουμε ένα σήριαλ γύρω από τις διαβουλεύσεις του «ενδιάμεσου χώρου» για εξεύρεση κοινού υποψηφίου.

Όπως έγραφα και το 2012, όπου είχαμε ξανά το ίδιο σκηνικό, αυτές οι διαβουλεύσεις όσο πιο πολύ διαρκούν τόσο αυξάνονται οι πιθανότητες να καταλήξουν σε φιάσκο (και τελικά αυτό έγινε το 2012) και παράλληλα να εξευτελίζουν τις πολιτικές διεργασίες και κατ' επέκταση την ίδια την Πολιτική.

Το σημείο μου όμως είναι άλλο: Παρατήρησα τις δηλώσεις και τοποθετήσεις αυτών που θέλουν να προχωρήσουν από κοινού στις Προεδρικές του '18. Πρόταξαν την ανάγκη για εξεύρεση ενός εκλέξιμου υποψηφίου αλλά δεν πρόταξαν την ανάγκη της κοινής πολιτικής.

Και θα σημειώσω τούτο: Τι γίνεται στο μείζον; Στο Κυπριακό; Ο όποιος κοινός υποψήφιος (αν εξευρεθεί), τι θα πρεσβεύει; Ποια θα είναι η θέση του για την λύση του κυπριακού; Η θέση της ΕΔΕΚ που είπε και λέει «όχι στην ΔΔΟ»; Η θέση του ΔΗΚΟ που είναι, όπως λέει, υπέρ της ΔΔΟ; Η θέση της Αλληλεγγύης που είναι ότι η ΔΔΟ είναι ρατσιστική;

Δεν εννοώ βεβαίως ότι σώνει και καλά ο υποψήφιος των κομμάτων αυτών θα πρέπει να υιοθετεί την ΔΔΟ. Αλλά επιβάλλεται σώνει και καλά ο κοινός υποψήφιος (αν εξευρεθεί) (όπως και ο κάθε υποψήφιος βεβαίως) να τοποθετηθεί ξεκάθαρα επί του προκειμένου, που είναι και το μείζον θέμα που απασχολεί τον τόπο.

Το γεγονός όμως και μόνο, ότι το πρώτο που απασχολεί τα κόμματα αυτά είναι η εκλεξιμότητα του προσώπου και όχι το ποια θα είναι η κοινή τους πολιτική στο Κυπριακό, στην Οικονομία, στις Μεταρρυθμίσεις, έστω και προσχηματικά, λέει νομίζω πολλά...

Καλές διαβουλεύσεις.